عکس: AFP

«شرق» در گفت‌وگو با تحلیلگران دلایل دورشدن فضای مذاکرات از توافق را واکاوی کرد

احیای برجام خیلی دور، خیلی نزدیک

عبدالرحمن فتح‌الهی: دوشنبه هفته جاری سعید خطیب‌زاده در نشست هفتگی با خبرنگاران درباره مذاکرات وین ضمن آنکه برای چندمین بار ایالات متحده را مسئول عقب‌افتادن گفت‌وگوهای احیای برجام دانست، در ادامه با مطرح‌کردن این عبارت که «فعلا توافقی در دست نیست که بخواهیم درباره جزئیات آن حرف بزنیم» بر دایره ابهامات در حصول توافق دامن زد؛ به‌ویژه آنکه سخنگوی دستگاه سیاست خارجی دولت سیزدهم در همین نشست اذعان کرد موضوعات باقی‌مانده بین ایران و آمریکا بیش از یک موضوع با محوریت خروج سپاه از لیست گروه‌های تروریستی ایالات متحده است. این سخنان با واکنش ند پرایس، همتای آمریکایی او همراه بود. سخنگوی وزارت امور خارجه آمریکا به دنبال اظهارات خطیب‌زاده عنوان کرد در این مقطع برای ما (ایالات متحده) معلوم نیست که می‌توانیم به توافق برسیم یا نه. ما از پیشرفت چشمگیری حرف زده‌ایم که در هفته‌های اخیر در مذاکرات حاصل شده بود، اما واضح است که به دلیل توقف حالا چند هفته‌ای می‌شود موضع متفاوتی داریم؛ بنابراین به طور یکسانی در حال آماده‌کردن خود برای هر سناریویی هستیم. اینکه می‌توانیم به توافق برسیم یا نه، سؤالی است که باید از ایران پرسید. در مجموع اظهارنظرهای سخنگویان دستگاه سیاست خارجی هر دو طرف اصلی مذاکرات وین یعنی ایران و آمریکا نشان می‌دهد با تداوم توقف در مذاکرات وین که وارد چهلمین روز خود شده است، عملا لحظه به لحظه مذاکرات به شکست نزدیک می‌شود. از این منظر «شرق» در گفت‌وگو با تحلیلگران به دنبال پاسخ این سؤال است که این اظهارنظرهای تهران و واشنگتن و شرایط کنونی با توقف ۴۰روزه در مذاکرات وین می‌تواند به معنای شکست حتمی احیای برجام تلقی شود؟ اساسا دلایل شکست احتمالی گفت‌وگوهای احیای برجام چیست؟ آیا در این شرایط هرگونه توافقی می‌تواند به احیای کامل و جدی برجام منجر شود یا خیر؟ متن پیش‌رو پاسخ به این پرسش‌هاست که در ادامه می‌خوانید.

فشارروسیه به غرب با کارت ایران

قاسم محبعلی، سفیر اسبق ایران در مالزی و یونان، مدیرکل پیشین خاورمیانه عربی و شمال آفریقا در وزارت امور خارجه و کارشناس ارشد مسائل بین‌الملل، ارزیابی خود را درخصوص شکست یا عدم شکست احتمالی مذاکرات وین با یک نگاه خوشبینانه آغاز کرد و در این زمینه عنوان کرد که با وجود بن‌بست فعلی در مذاکرات و توقفی ۴۰روزه نمی‌توان از حتمی‌بودن شکست در احیای برجام سخن گفت. به هر حال در این مدت شاهد اتفاقاتی، هم در منطقه غرب آسیا و هم در اروپا به واسطه جنگ اوکراین بودیم که تقریبا تمام توافقات جامعه جهانی را تحت‌الشعاع قرار داده است که بی‌شک مذاکرات وین هم از این قاعده مستثنا نیست. از یک طرف ایالات متحده و اروپا به دلیل چالش‌ها و تبعات ناشی از تحریم روسیه به‌خصوص در حوزه انرژی به دنبال آن بودند تا با توافق در وین بتوانند بخشی از این خلأ را با انرژی ایران پر کنند. در آن سو، مسکو پس از حمله به اوکراین به طور جد خواهان استفاده از کارت ایران در سایه تداوم مذاکرات وین برای فشار بر غرب است. اما نکته مهم‌تر اینجاست که جمهوری اسلامی ایران هم به نظر می‌رسد با نوعی تأخیر و خرید زمان سعی دارد تا روشن‌شدن جنگ اوکراین این مذاکرات را در وین به طول بکشاند؛ چراکه به باور تهران اگر روسیه در این جنگ پیروز شود، شرایطی شکل خواهد گرفت که به امتیازگیری هرچه بیشتر از اروپا و آمریکا منجر خواهد شد. در این زمینه باید دو نکته را مدنظر قرار داد؛ اول آنکه با فرسایشی‌شدن جنگ در اوکراین و انصراف مسکو از حمله و تصرف کی‌یف به نظر می‌رسد پوتین دیگر نمی‌تواند موفقیت ملموسی در جنگ اوکراین به دست آورد. دوم آنکه حتی اگر این جنگ به نفع روسیه هم تمام شود، هیچ تغییری در معادلات اروپا و آمریکا به واسطه مذاکرات وین علیه جمهوری اسلامی ایران نخواهد داشت؛ یعنی اروپا و آمریکا مواضع خود را برخلاف تهران به جنگ اوکراین گره نزده‌اند؛ چراکه از یک طرف غربی‌ها به این نتیجه رسیده‌اند که روسیه در جنگ اوکراین به پیروزی نمی‌رسد. درعین‌حال ایالات متحده و اروپا توانسته‌اند بر شوک اولیه بازار انرژی به دلیل تحریم روسیه غلبه پیدا کنند؛ ضمن اینکه اروپا اکنون از فصل سرما و نیاز به سوخت عبور کرده است. بنابراین بهترین سناریو برای اروپا و آمریکا در جنگ اوکراین فرسایشی‌شدن آن با هدف افزایش تبعات و تحریم‌های روسیه در همه ابعاد سیاسی، اقتصادی، انرژی، دیپلماتیک، تجاری و... است؛ کمااینکه تداوم جنگ در اوکراین به افزایش هزینه‌های انسانی، نظامی، لجستیکی و امنیتی روسیه خواهد انجامید.

مدیرکل پیشین خاورمیانه عربی و شمال آفریقا در وزارت امور خارجه تحلیل خود درباره تأثیر جنگ اوکراین بر توقف مذاکرات وین را از زاویه دیگری ادامه داد و پیرو آن خاطرنشان کرد که با آغاز جنگ اوکراین علاوه بر کارشکنی‌های روسیه در توقف مذاکرات وین ذیل مستثناکردن روابط تهران - مسکو از تحریم‌های آمریکا برای استفاده از آن به‌عنوان اهرم فشاری در برابر اروپا و ایالات متحده، به نظر می‌رسد با سایه سنگین روسیه بر سیاست خارجی ایران عملا تهران هم با مطرح‌کردن درخواست خود مبنی بر خروج سپاه از لیست گروه‌های تروریستی آمریکا در مسیر مدنظر کرملین گام برداشت تا شاهد بن‌بست کنونی در وین باشیم. درصورتی‌که اساسا مسئله تحریم سپاه خارج از چارچوب مذاکرات و مربوط به قانون کاتسا و مصوب کنگره آمریکاست؛ بنابراین دولت بایدن قادر به خروج سپاه از لیست تحریم‌های آمریکا بدون رضایت کنگره نیست. ضمن اینکه قرارگرفتن سپاه در لیست گروه‌های تروریستی آمریکا به تصمیم دولت ترامپ بازمی‌گردد. با این حال اگرچه دولت بایدن در ابتدای مذاکرات آمادگی خود را برای خروج سپاه از لیست گروه‌های تروریستی اعلام کرده بود و برای اجرائی‌کردن آن درخواست‌هایی نظیر تعدیل سیاست‌های منطقه‌ای و توان دفاعی ایران را مطرح کرد، اما با توقف کنونی در مذاکرات عملا نفوذ بازیگران مخرب ضد احیای برجام از عربستان سعودی و اسرائیل گرفته تا کنگره آمریکا و... سبب شده است که اکنون دولت بایدن دیگر توانی برای اجرائی‌کردن درخواست ایران نداشته باشد. بدون‌تردید این سناریو، سناریوی مدنظر روسیه است.

سفیر اسبق ایران در مالزی با تأکید بر تأثیرپذیری برخی جریان‌های سیاسی داخلی از نگاه روسیه با هدف توقف مذاکرات وین خاطرنشان کرد: متأسفانه اکنون این باور یا بهتر بگویم توهم در داخل کشور تقویت پیدا کرده که با تداوم جنگ اوکراین، تشدید فشار روسیه بر غرب، پیروزی قریب‌الوقوع کرملین و همچنین افزایش بهای نفت در بازارهای جهانی، جمهوری اسلامی دیگر نیازی به حصول توافق در وین و احیای برجام ندارد؛ چراکه ایران همین الان می‌تواند با افزایش صادرات انرژی، آن‌هم با قیمت‌های بالا، خلأ تحریم‌های برجامی را پر کند. درحالی‌که واقعیت آن است که از یک طرف وضعیت فعلی بازار انرژی با تعیین تکلیف جنگ اوکراین در این شرایط باقی نخواهد ماند؛ ضمن اینکه اگر امروز جمهوری اسلامی ایران و دولت رئیسی نسبت به دولت روحانی با فراغ بال بیشتری می‌تواند به صادرات نفت دست بزند به دلیل آن است که دولت بایدن برای حصول توافق در وین، تحریم‌های حوزه انرژی ایران را تعدیل کرده و اتفاقا به همین دلیل است که کشوری مانند چین می‌تواند اقدام به خرید نفت بیشتر از ایران بکند. در نتیجه عکس این وضعیت هم صادق است. به این معنا که اگر این مذاکرات نهایتا به شکست برسد، دولت بایدن سیاست فشار حداکثری را به وضعیت دولت دونالد ترامپ و حتی بدتر از آن خواهد کشاند؛ چراکه دولت بایدن برخلاف دولت سابق آمریکا توانسته است جامعه جهانی به‌خصوص اروپایی‌ها را با خود علیه ایران در مذاکرات وین همراه کند. بنابراین کافی است که این مذاکرات در وین به نتیجه نرسد، آن زمان با درخواست آمریکا به یکی از کشورهای اروپایی حاضر در برجام به عنوان عضو رسمی در توافق هسته‌ای پروسه فعال‌شدن مکانیسم ماشه برای ارجاع پرونده ایران به شورای امنیت، بازگشت تمام قطع‌نامه‌ها و تحریم‌های اتحادیه اروپا، سازمان ملل و شورای امنیت کلید خواهد خورد. در این زمینه اکنون آژانس بین‌المللی انرژی اتمی هم کمال همکاری خود را با این موضوع خواهد داشت؛ چراکه ایران در حوزه فعالیت‌های هسته‌ای بعد از مصوبه مجلس موسوم به «اقدام راهبردی برای لغو تحریم‌ها» دست به اقداماتی زده است که با هر منطق و خوانشی عملا برجام را زیر سؤال می‌برد. از همه مهم‌تر آنکه در صورت فعال‌شدن مکانیسم ماشه دیگر حق وتوی چین یا روسیه هم کارکردی نخواهد داشت. هرچند اگر این حق وتو وجود داشته باشد بعید به نظر می‌رسد پکن و مسکو بخواهند از آن برای حمایت از تهران استفاده کنند.

هرگونه توافق احتمالی بین دولت بایدن و رئیسی بدون تردید ضعیف‌تر از برجام روحانی و اوباما خواهد بود

امیرعلی ابوالفتح، استاد دانشگاه و تحلیلگر ارشد مسائل آمریکا ابتدا به ساکن با تأکید بر این نکته که سیاست‌های ایران و به‌خصوص دولت ایالات متحده در قبال مذاکرات وین برای احیای برجام تغییر نکرده است، درباره چالش کنونی تهران - واشنگتن خاطرنشان کرد این مهم بیش از آنکه به مسائلی مانند تحولات جنگ اوکراین یا خروج سپاه از لیست گروه‌های تروریستی آمریکا مربوط باشد، بیشتر متأثر از نگاه متفاوت دولت بایدن به توافق هسته‌ای در وین است. در این خصوص بسیاری از کارشناسان و تحلیلگران و در صدر همه دولت سابق روحانی امیدوار بودند با روی کار آمدن دولت بایدن شاهد انعطاف در سیاست خارجی آمریکا و حصول توافق برای احیای برجام باشیم، اما من از همان زمان تا به اکنون بر این نکته تأکید داشته و دارم که دیگر دولت بایدن بنایی برای بازگشت به توافق سال ۲۰۱۵ را ندارد؛ اگرچه دولت رئیسی و شخص امیرعبداللهیان، وزیر امور خارجه بارها عنوان کرده‌اند که خط قرمز جمهوری اسلامی ایران بازگشت به برجام سال ۲۰۱۵، نه یک کلمه بیشتر و نه یک کلمه کمتر است.

این تحلیلگر ارشد مسائل آمریکا نقبی به تفاوت نگاه دولت‌های سابق و فعلی ایالات متحده درخصوص احیای برجام زد و درباره تشریح عملکردهای دونالد ترامپ و جو بایدن برای حصول توافق با ایران چنین عنوان کرد که نقطه تمایز دولت فعلی ایالات متحده آن است که با یک نرمش دیپلماتیک و توافق اولیه، بستر را برای مذاکرات بعدی فراهم کند. به عبارت دقیق‌تر دولت بایدن با توافق اولیه در وین سعی دارد ایران را از نظر فعالیت‌های هسته‌ای به سال ۲۰۱۵ بازگرداند و در ادامه مذاکرات مشابه دیگری برای فعالیت‌های منطقه‌ای و توان دفاعی ایران هم به وجود آورد.

بنابراین گره‌خوردن خروج سپاه پاسداران انقلاب اسلامی از لیست گروه‌های تروریستی آمریکا به مذاکرات توافق هسته‌ای که سنگ‌بنای آن را دولت دونالد ترامپ گذاشت و دولت بایدن هم همان سیاست را دنبال می‌کند، به این معناست که از نگاه هیئت حاکمه آمریکا، باید بازگشت ایالات متحده به برجام با تغییر رفتار جمهوری اسلامی ایران، هم در حوزه فعالیت‌های هسته‌ای، هم در حوزه نفوذ منطقه‌ای و هم در توان نظامی و دفاعی همراه باشد. به همین دلیل است که من معتقدم چه دولت دونالد ترامپ و چه دولت بایدن، دیگر به احیای برجام سال ۲۰۱۵ قناعت نمی‌کنند، بلکه در یک نگاه کلان، دنبال برجام جدیدی برای تحت پوشش قراردادن هر سه پرونده موشکی، منطقه‌ای و هسته‌ای ایران هستند. در نتیجه حتی اگر این توافق در دولت بایدن و رئیسی شکل نگیرد و به انتخابات بعدی آمریکا و روی کار آمدن دولت بعدی نیز کشیده شود، چه ترامپ، چه بایدن و چه هرکس دیگری از ژانویه سال ۲۰۲۵ در کاخ سفید مستقر شود، همین نگاه را دنبال می‌کند. منتها شخصی مانند دونالد ترامپ سعی داشت برجام کلی را در یک مذاکرات کلان برای هر سه پرونده ایران (موشکی، منطقه‌ای و هسته‌ای) ایجاد کند، اما بایدن سیاست گام به گام را در سایه توافق بعد از توافق پیگیری می‌کند.

این کارشناس مسائل بین‌الملل در ادامه تحلیلی بر تأثیر توقف ۴۰روزه مذاکرات وین داشت و در این رابطه تصریح کرد: بدون شک نرم‌ترین و منعطف‌ترین موضع برای احیای برجام در کل هیئت حاکمه ایالات متحده، مربوط به دولت بایدن بود. هرچند در خود قوه مجریه هم شاهد نوعی دودستگی در قبال مذاکرات وین هستیم. بااین‌حال اگرچه این دولت هم به دنبال برجامی متفاوت از برجام سال ۲۰۱۵ است، اما به دلیل سیاست گام به گام و مذاکره به دنبال مذاکره، سعی داشت این شرایط را در فضایی دیپلماتیک پیش ببرد. حتی به نظر می‌رسید دولت بایدن برای تحقق این سیاست خود، حاضر به خروج سپاه از لیست گروه‌های تروریستی آمریکا نیز باشد، اما برخی تحولات مانند جنگ اوکراین، نقش مخرب روسیه در مذاکرات، مطرح‌کردن درخواست‌هایی از جانب تهران و مهم‌تر از همه تأخیرهای چندباره در مذاکرات وین، به تدریج فضا را برای نفوذ مخرب بازیگران منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای ضد برجام به وجود آورد تا عملا دست دولت بایدن برای احیای توافق هسته‌ای بسته شود. در این راستا، مانور سیاسی و دیپلماتیک کنگره آمریکا و کشورهای حاشیه خلیج فارس و به‌خصوص اسرائیل بر روی سپاه، بهترین فرصت را به وجود آورده است که ضمن تقویت قدرت و جایگاه مخالفان برجام در سایه انتخابات میان‌دوره‌ای کنگره، عملا حصول هرگونه توافقی تا زمان برگزاری انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۲۴ در آمریکا به طول بینجامد تا با روی کار آمدن دولتی مانند ترامپ، وضعیت را به سمتی بکشانند که دیگر مسئله تنها به خروج سپاه از لیست گروه‌های تروریستی ختم نشود. یعنی حتی اگر در آن زمان ایران هم به عدم خروج سپاه از لیست گروه‌های تروریستی رضایت دهد، دیگر ساختار سیاسی و هیئت حاکمه آمریکا این مسائل را جزء پیش‌شرط‌های خود برای بازگشت به برجام نمی‌دانند، بلکه به دنبال خواسته‌های جدیدتری در دیگر حوزه‌های فرابرجامی خواهند بود تا آن برجام مدنظر خود را شکل دهند.

ابوالفتح در ادامه اذعان کرد: وقتی کنگره آمریکا و به‌خصوص مجلس سنا با محوریت جمهوری‌خواهان گفته‌اند با هرگونه توافقی که به خروج سپاه از لیست گروه‌های تروریستی منجر شود مخالفت خواهند کرد و در کنار آن افرادی مانند مایک پنس، معاون‌اول دونالد ترامپ نیز به‌صراحت عنوان کرده در صورت روی کار آمدن دولتی جمهوری‌خواه، در همان اولین روز آغاز به کار این دولت در ۲۰ ژانویه ۲۰۲۵ از هرگونه توافقی بین دولت بایدن و جمهوری اسلامی ایران خارج خواهند شد، نشان می‌دهد دولت فعلی آمریکا نمی‌تواند به توافقی پایدار دست پیدا کند. از این منظر، به باور من هرگونه توافق احتمالی بین دولت بایدن و دولت سیدابراهیم رئیسی درخصوص احیای برجام، به مراتب ضعیف‌تر و شکننده‌تر از توافق سال ۲۰۱۵ بین دولت روحانی و اوباما خواهد بود. در آن زمان (۲۰۱۵) اگرچه برخی تحلیل‌ها درخصوص احتمال عهدشکنی رئیس‌جمهور بعد از اوباما درباره برجام یا خروج از توافق هسته‌ای مطرح می‌شد، اما هم در محافل سیاسی و رسانه داخلی آمریکا و هم در داخل ایران این را یک سناریوی دور از واقعیت و بلوف ارزیابی می‌کردند؛ ولی با روی کار آمدن دونالد ترامپ و خروج وی از برجام، اکنون دیگر برای همه کارشناسان، تحلیلگران و رسانه‌ها مسجل است که خروج آمریکا از هر توافق احتمالی بین دولت بایدن و رئیسی بعد از ۲۰ ژانویه ۲۰۲۵ (زمان آغاز به کار دولت جدید) بسیار جدی و پررنگ است. در این بین، حتی اگر بپذیریم بایدن در انتخابات بعدی هم پیروز خواهد شد، بااین‌حال نمی‌توان نقش مخرب کنگره را در به‌شکست‌کشاندن توافق نادیده گرفت.

این استاد دانشگاه در پایان خاطرنشان کرد: علی‌رغم تمام نکاتی که به آن اشاره شد، جمهوری اسلامی ایران تا آخرین روز و تا آخرین لحظه باید منافع خود را از مسیر دیپلماسی و مذاکرات پیگیری کند؛ چراکه تهران هیچ راهی به‌جز گفت‌وگو ندارد. در عین حال، تهران به موازات پیگیری مذاکرات باید پلن بی، سی و دیگر نقشه‌های جایگزین را هم داشته باشد. بنابراین حتی اگر از هم‌اکنون این یقین را داشته باشیم که دولت بعدی آمریکا از برجام خارج خواهد شد، دلیل و توجیهی نخواهد بود که مذاکرات از دستور کار خارج شود؛ چون دیپلماسی و مذاکره جدی‌ترین، کم‌هزینه‌ترین و در عین حال کوتاه‌ترین راه برای رسیدن به منافع است. حال اینکه مذاکرات چگونه، با چه شیوه‌ای و در چارچوبی پی گرفته شود، نیاز به تحلیلی جداگانه دارد. بنابراین ضمن پیگیری دیپلماسی، جمهوری اسلامی ایران باید تدابیری را هم در نظر بگیرد که اگر توافقی با دولت بایدن حاصل شد یا نشد یا در صورت احیای برجام این توافق از سوی دولت بعدی کنار گذاشته شد، شرایط را به نحوی مدیریت کند که خسارت‌ها و تبعات مخرب آن به حداقل ممکن برسد.

جنبش میانکالات

ادامه از صفحه ۳

این پیشنهاد از پی این پرسش می‌آید که در چنین شرایطی چه باید کرد؟ قبل از طرح پیشنهادم، از خواننده می‌خواهم مجموعه اخبار درباره پروژه پتروشیمی میانکاله را در ذهن مرور کند. یک طرح صنعتی با ابعادی فاجعه‌بار برای محیط زیست کشوری که اکنون در دهان اژدهای تغییرات اقلیمی است و برای آن، حتی یک قطره آب، حتی یک نهال نوپا، در حکم کیمیاست. بی‌تردید تأسیس چنین طرحی موجب ورود خسارت‌هایی جبران‌ناپذیر به آن اقلیم خواهد شد و در آینده‌ای نه‌چندان دور، ازجمله عواملی خواهد بود که همین شرایط چند روز گذشته را تشدید خواهد کرد؛ یعنی شرایطی که در آن حتی هوایی هم برای تنفس‌کردن وجود ندارد. اما گوش نظام مدیریتی برای شنیدن صدای معترضان و متخصصان و دلسوزان کاملا بسته است و با وجود نگرانی‌های عمومی هنوز تضمینی از جانب هسته تصمیم‌گیری کشور مبنی بر الغای این طرح ضدملی به جامعه ارائه نشده است. حال برسیم به آن پیشنهاد. به نظرم باید بپذیرم که کنش‌ورزی سیاسی به صورت کلاسیک آن در ایران به انسداد رسیده است. نمی‌توان پای صندوق‌های رأی بر سر مفاهیم کلان و پایه با مخالفان به گفت‌وگو و رقابت پرداخت، بلکه باید زمین بازی را عوض کرد. فی‌الواقع، آنجایی که می‌شود طرفین درگیر در جغرافیای سیاست در ایران با یکدیگر تعامل کنند و یاد بگیرند ایران مِلکِ مُشاع همه ایرانیان است و همه در آن سهیم و شریک هستند، همین پروژه‌هایی مثل میانکاله است. احزاب سیاسی، نهادهای مدنی، فعالان سمن‌ها، روشنفکران، نواندیشان، اصناف و سندیکاها، باید بر محوریت همین پروژه‌های خُرد تمرین «گفت‌وگو» کنند. گفت‌وگویی بر سر منافعی که هریک از ما، به‌عنوان یک «شهروند»، در آن پروژه داریم؛ چراکه دولت یعنی بیت‌المال یا ثروت عمومی و مشترک (commonwealth). شاید تقلیل سیاست به مسائل معطوف به سیاست‌گذاری و پیش‌نهادن «تئوری سیاست‌ورزی سیاست‌گذارانه» که تیتر این مقاله صرفا استعاره‌ای از آن است، یک پسرفت تاریخی باشد؛ ولی در واقع مسیری برای رسیدن به فهمی مشترک از چیستی و چرایی نزاعی است که وجود دارد و هنوز ما راه‌حلی برای آن نداریم. شاید این‌گونه راحت‌تر و بهتر به آن تئوری همزیستی داخلی ایدئالی دست پیدا کردیم که سده‌ای است در تمنای آن در نزاع هستیم. تمرین گفت‌وگو، تمرین مدارا، تمرین شنیدن، تمرین دیدن دیگری، تمرین برچسب‌نزدن، شاید (و تنها شاید) به واسطه متمرکزشدن بر این پروژه‌های کوچک امکان‌پذیر شود و ما را به سمت فردایی بهتر رهنمون کند. به هر حال، بیش از صد سال بر سر مفاهیم کلان به یکدیگر پریدیم، چند صباحی هم به این منش و روش باشیم، شاید افاقه کرد، شاید!

شرکت ملی نفت ایران
شرکت پایانه‌های نفتی ایران

آگهی فراخوان عمومی ارزیابی کیفی مناقصه گران
مناقصه شماره ۹۹/۲۲/MM
شماره سامانه دولت (ستاد) ۲۰۰۱۰۹۱۶۴۵۰۰۰۰۰۴

شناسه آگهی ۱۳۰۲۲۲۲
نوبت دوم

شرکت پایانه‌های نفتی ایران (سهامی خاص) در نظر دارد تامین کالای ذیل را با در نظر گرفتن شرایط کلی مشروحه زیر و از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد)، به صورت فراخوان عمومی ارزیابی کیفی به مناقصه گران واجد شرایط واگذار نماید:

کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد فراخوان تا تهیه فهرست مناقصه گران دارای صلاحیت، ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس WWW.SETADIRAN.IR انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضاء الکترونیکی را جهت شرکت در فراخوان محقق سازند. خاطر نشان می سازد به موجب بخشنامه وزارت صمت امکان ثبت نام بر خط رایگان در این سامانه جهت کلیه مناقصه گران فراهم می باشد.

شماره تماس سامانه ستاد در تهران جهت انجام مراحل عضویت در سامانه ۰۲۱۱۴۵۶ اطلاعات تماس دفاتر ثبت نام در سایر استان ها، در سایت سامانه (WWW.SETADIRAN.IR) بخش "ثبت نام/ پروفایل تامین کننده /مناقصه گر" موجود است.

الف) شرح مختصر خدمات: خرید ادستگاه خودروی پله تلسکوپی ایمنی و آتش نشانی مطابق مشخصات اعلام شده در اسناد مناقصه و به صورت دو مرحله ای

ب) نام و نشانی مناقصه گزار: شرکت پایانه های نفتی ایران به نشانی تهران - خیابان پاسداران - بالاتر از برج سفید - خیابان شهید حجت سوری (نیستان هفتم) - پلاک ۱۱

ج) برآورد تقریبی کارفرما: ۱٫۴۰۰٫۰۰۰ (یک میلیون و چهارصد هزار) یورو

د) معیارهای ارزیابی کیفی مناقصه گران:

۱ - توان مالی: ۳۰ امتیاز (حسب ماده ۲۵ آیین نامه اجرایی بند ج ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقصات)	۵ - داشتن تجربه و دانش در زمینه مورد نظر: ۲۵ امتیاز
۲ - ارزیابی مشتریان قبلی و حسن شهرت: ۱۰ امتیاز (حسب ماده ۲۶ آیین نامه اجرایی بند ج ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقصات)	۶ - حسن سابقه : ۵ امتیاز
۳ - تضمین کیفیت خدمات و محصولات: ۱۰ امتیاز	۷ - نظام کیفیت و نحوه تضمین محصولات (گارانتی): ۵ امتیاز
۴ - استانداردهای تولید: ۱۰ امتیاز	۸ - ظرفیت تولید: ۵ امتیاز

کلیه مناقصه گران مکلفند آگهی حاضر و جداول مرتبط با ارزیابی کیفی که در سایت سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) و سایت شرکت پایانه های نفتی ایران به نشانی WWW.IOTCO.IR موجود می باشد را از سایت سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) دریافت و ضمن تکمیل، مهر و امضای آن ها (با در نظر گرفتن توضیحات بند ز -۱ آگهی حاضر) و الصاق مستندات مربوطه به همراه سایر اسناد و مدارک ذکر شده در این آگهی در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) تغذیه نمایند.

تذکر ۱: حداقل امتیاز کیفی قابل قبول برابر با ۶۰ می باشد.

تذکر ۲: به منظور بررسی معیار تجربه جهت معادل سازی مبالغ قراردادی، با استفاده از نرخ تورم اعلامی از مراجع قانونی، مبالغ قراردادی به روز رسانی گردیده و ملاک سنجش قرار خواهد گرفت.

هـ) شرایط مناقصه گران متقاضی:

۱ - داشتن تجربه در انجام خدمات مورد نیاز ، داشتن تجهیزات، امکانات، تخصص لازم، توانایی فنی و مالی انجام کار مطابق استانداردهای رایج صنعت نفت.

-۲ توانایی ارایه **تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به مبلغ ۳۷٫۳۶۴ (سی و هفت هزار و سیصد و شصت و چهار) یورو یا ۱۰٫۷۷۳٫۹۴۰٫۰۰۰ (ده میلیارد و هفتصد و هفتاد و سه میلیون و نهصد و چهل هزار) ریال** حسب آیین نامه شماره ۱۲۳۴۰۲/ت ۵۰۶۵۹ هـ مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ هیأت محترم وزیران و همچنین **تضمین انجام تعهدات در صورت برنده شدن به میزان ۱۰ درصد نرخ پیشنهادی برنده مناقصه** در ضمن تضامین صادره می‌بایست مطابق فرمت‌های نمونه پیوست آیین‌نامه مذکور ارایه گردد؛ لذا این شرکت از پذیرش تضامینی که فاقد شرایط فوق باشد معذور بوده و هیچ گونه مسئولیت و تعهدی در این خصوص نخواهد داشت. همچنین از هر صورت وضعیت مناقصه گر برنده ده درصد تحت عنوان تضمین حسن انجام کار کسر می گردد.

۳ – داشتن نمایندگی خدمات پس از فروش حسب مصوبه شماره ۵۳۸۶۷/ ت ۵۴۱۹۴ مورخ ۱۳۹۶/۵/۷ هیات محترم وزیران

۴ - داشتن سابقه کار مفید و مرتبط با خدمات مورد نظر

۵ - داشتن نیروهای متخصص در حوزه های اجرایی، برنامه ریزی، اداری، مدیریتی و همچنین تجهیزات مناسب مطابق با استانداردهای رایج در صنعت نفت.

۶ - دارا بودن شخصیت حقوقی

۷ - ارایه شناسه ملی حسب ماده ۱۶ آیین نامه اختصاص شناسه ملی به کلیه اشخاص حقوقی ایرانی

۸ - ارایه تصویر مصدق کد اقتصادی شرکت و کد ملی صاحبان مجاز امضا

و) مدت اعتبار پیشنهاد: مدت اعتبار پیشنهاد از تاریخ ارایه پیشنهاد مالی به مدت ۹۰ روز که این مدت قابل تمدید تا ۹۰ روز دیگر می باشد.

ز) زمان، مهلت و نشانی دریافت اسناد ارزیابی کیفی:

۱ - با عنایت به ابلاغیه شماره ۱/۱۴۰۹۳۵ مورخ ۱۳۹۹/۰۵/۱۱ دبیر محترم کارگروه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) و تاکید موکد بر الزام بکارگیری امضای الکترونیکی اسناد پاکت های (ب) و (ج) و عدم پذیرش نسخ فیزیکی و اسناد فاقد امضای الکترونیکی (دارای مهرگرم)، کلیه مناقصه گران موظف می باشند تمامی اسناد پاکت های (ب) و(ج) را با امضاء الکترونیکی به همراه کپی ضمانتنامه شرکت در فرآیند ارجاع کار، در موعد مقرر در اسناد مناقصه، از طریق سیستم سامانه ستاد بارگذاری نمایند. در غیر اینصورت مناقصه گزار از پذیرش نسخه فیزیکی اسناد پیش گفته (به جز اصل ضمانتنامه) معذور خواهد بود.

۲ - کلیه مناقصه گران واجد شرایط می توانند به مدت ۹ روز از زمان درج آگهی نوبت اول نسبت به دریافت اسناد و معیارها و جداول ارزیابی کیفی از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) اقدام و حداکثر ظرف مهلت ۱۴ روز پس از انقضای مهلت دریافت اسناد، ضمن تکمیل، مهر و امضای آن ها (با رعایت مفاد بند فوق) و الصاق مستندات مربوطه به همراه سایر اسناد، مدارک و گواهینامه های ذکر شده در آگهی نسبت به تغذیه اسناد پیش گفته در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت اقدام نمایند. همچنین مناقصه گران می توانند جهت رویت آگهی به سایت‌های WWW.SHANA.IR، HTTP://IETS.MPORG.IR و WWW.IOTCO.IR مراجعه نمایند.

تذکر : مناقصه گزار در قبول و یا رد مدارک مناقصه گران در تمام مراحل مطابق قانون برگزاری مناقصات و آیین نامه های اجرایی آن مختار خواهد بود.

روابط عمومی